

הפרה לסגן שהוא בחסד, אפילו הכי **הוא לא שחיט ולא שריף** הוא לא שוחט אותה ולא שורף אותה אלא זר שוחט ואלעזר רואה כדי לא לעשות פעולות של דין, **בגין דלא ישתבח דינא בסטרוי** כדי שלא ימצא דין מצד הכהן שהוא בחסד, **וכל שפן אהרן דאיהו בדרגא שלים יתיר** וכל שכן שלא ניתנה מצות הפרה לאהרן הכהן שהוא במדרגה שלימה יותר מאלעזר כי הוא באבא עילאה ששם שורש החסד, **דלא בעי לאשתכחא תמן, ולאודמנא תמן** שלא ראוי לאהרן הכהן להימצא שם ולהזדמן שם בשריפת הפרה שלא לעורר דין במקום גבוה.

האי פרה, פיון דאתעביד אפר זאת הפרה כיון שנעשתה אפר שהיא אותיות א-פר שנכללו בה ה"ג מנצפ"ך לבחינה אחת, **בעי למשדי ביה עין ארוז, ואזוב** צריך להשליך בה עץ ארוז שהוא בתפארת, ואזוב שהוא ביסוד, **ישני תולעת** ושני תולעת שהוא בגבורה, **והא אלין אתמרו** והרי אלו הדברים כבר למדנו עליהם בפרשת מצורע. **ואסף איש טהור** שהוא בגבורה שהיא מעלה את המלכות מתוך הקליפות, **ולא קדוש** שהוא בחסד. **והניח מחוץ למחנה במקום טהור** פי', שבתחילה צריך להטהר מחוץ למחנה שהוא מקום טהור, **דהא טהור לא אקרי אלא מן סטרא דמסאב בקדמיתא** כי לא נקרא אדם טהור אלא שהיה טמא בתחילה, וכן המלכות עולה מבין הקליפות למקום טהור בתחילה ואח"כ למקום קדוש.

רָזָא דְכִלְא הַאי דְכִתִּיב סוד של כל פרה אדומה הוא מה שכתוב **לְמִי**
נָדָה חֲטָאת הִיא, שפי' **בְּגִין דְּכָל דִּינִין תַּתְּאִין** לפי שכל
 הדינים התחתונים אינם מתעוררים, וכן **וְכָל אֵינוֹן דְּאָתוּ מִסְטָרָא**
דְּמִסְטָאבָא כל אותם כוחות טומאה שבאו מצד הטומאה ואין להם שליטה, אלא **בְּדַ**
אִיהוּ יִנְקָא מִסְטָרָא אַחֲרָא כאשר המלכות יונקת מן הסטרא אחרא,
וַיְתִיבַת בְּדִינָא ויושבת בדין ופועלת דין, **בְּמָה דְּאָתָּ אָמַר** חרב לה'
 שהיא חרב נוקמת נקם ברית מבחי' המלכות (ישעיה לד) **מְלֵאָה דָּם הוּדְשָׁנָה**
מִחֻלָּב ע"י אחיזת הקלי' היא מלאה דם נידות, וע"י מעשה אפר הפרה היא נטהרת.
כְּדִין, כְּלָהוּ מִתְעָרִי וּמִסְתְּלָקִי וְשָׂרְאֵן בְּעֵלְמָא ואז כוחות
 הקליפות מתעוררים ועולים ושורים בעולם לפעול הדין, **כִּיּוֹן דְּעֵבְדִי הַאי**
עוֹבְדָא דְּלַתְתָּא כיון שעושים את מעשה פרה אדומה למטה, **וְכָל הַאי**
דִּינָא בְּאֲתַר דָּא דְּהַאי פָּרָה וכל הדין הזה נעשה במקום הזה בזאת הפרה
 ששוחטים אותה ושורפים אותה ואוספים את אפרה, **וְרָמָאן עָלָהּ עֵץ** (דף קפ"א
 ע"א) **אָרְזוּ וְגו'** ומשליכים לתוכה עץ ארז ואזוב וע"ז מתמתקים הדינים ומתבטלים.
כְּדִין אֶתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְּלָהוֹן אז נחלש כח הקליפות שמחן באה הטומאה
 לעולם, **וּבְכָל אֲתַר דְּשָׂרְאֵן, אֶתְבְּרוּ וְאֶתְחַלְּשׁוּ וְעַרְקִין**
מְנִיָּה ובכל מקום ששורות ונמצאות הקליפות, הם נשברות ונחלשות ובורחות מחמת מי
 החטאת, **דְּהַאי חֵילָא דְּלָהוֹן אֶתְחַזִּי כְּגוּוֹנָא דָּא לְגַבִּיָּהוּ** כי
 כח הזה שלהם נראה להם שהוא נשבר ונשרף כמו שנעשה בפרה, **כְּדִין לָא שָׂרְאֵן**
בְּבַר נֶשׁ וְאֶתְדַבִּי ואז לא שורים עוד באדם ונטהר האדם ע"י אפר הפרה.

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה מרגינה

וְעַל דָּא אֶתְקַרֵי מִי נְדָה ועל כן נקרא מי נדה כי הוא, **מִיֵּיא לְדַכָּאָה** מים להטהר שהוא מטהר את טומאת הנדה מן המלכות. **בְּדַעְלָמָא שְׂאֲרֵי בְּדֵינָא** וכאשר העולם שורה בדין מחמת אחיזת הקליפות, **וּסְטָרָא מִסְאָבָא אֶתְפִּשֵׁט בְּעֵלְמָא** וצד הטומאה מתפשט בעולם, **הָכָא אֶתְפְּלִילֵן כָּל זֵינִין מִסְאָבָא, וְכָל זֵינֵי דְכִיּוּ** כאן במלכות נכללים כל מיני טומאה וכל מיני טהרה, **וּבְגִין כֵּךְ טוּמְאָה וְטָהָרָה, כְּלָלָא עֲלָאָה דְאֹרֵייתָא** לכן הטומאה והטהרה הם כלל גדול בתורה כי בהם תלויות הטהרה של השכינה הקדושה, **וְאוֹקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא** וכבר ביארו זה החברים. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן** לבנו רבי **אַלְעָזָר, עֲבַדְתָּ דִּלָּא יִימְרוּן חֲבֵרֵיִיא מְלָה אֶבְתְּרֵךְ** עשית שלא יאמרו החברים דבר אחר כך כי אמרת לבדך כל מה שיש בסוד פרה אדומה.

אור הרשב"י

תורה ומצוות, וגר שנתנייר כקטן שנולד דמי. וז"ש התחדשות זו שקבלתם עתה ביציאת מצרים היא שלכם בלבד, כי החידוש של בריאת העולם הוא לכל הברואים, אבל חידוש זה הוא רק שלכם, והוא העיקרי, והוא "לכם",

[9] רא"ש חדש"ם גימ' 863 כמס' "גלגלת נוקבא רחל", כי עתה בחודש זה מתקנים הגולגולת של נוק' רחל כנודע.

[19] ביציאת מצרים נעשו ישראל חדשים ככריה חדשה, משום שקבלו על עצמם עול

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה מרגינה

זהר לפרשת החודש

ח"ב ל"ט ע"ב

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לָא אֶצְטְרִיךְ אוֹרֵייתָא לְמַכְתָּב אָלָא

מֵהַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים [פח] לא היתה צריכה

התורה להתחיל ולכתוב מבראשית אלא מהמצוה הראשונה שהיא מצות קידוש החודש.

מֵאֵי טַעְמָא מדה הטעם. **מִשּׁוּם דְּשִׁירוֹתָא דְּסִיְהָרָא הוּי** מפני

שהתחלת התחדשות הלבנה היתה ביציאת מצרים היא התחלת תיקון השכינה, כי ע"י

החטא של אדה"ר, נפגמה נשמתו ונפגמו כל הנשמות שהיו כלולות בו, וזמן תיקונן היה

בדור המבול ובדור הפלגה ובדור סדום וסימנם אמס"ה ר"ת אנוש מבול סדום הפלגה, עד

שבדור מצרים התחילה להראות בחינת הזהב שבהם, ואז ביציאת מצרים נתקנו אלו

הנשמות והיו ראויות לקבלת התורה והיה העולם מתוקן והשכינה ראויה ליחוד. **וְעַל**

דָּא, אוֹרֵייתָא הוּה אֶצְטְרִיךְ לְמַכְתָּב מֵהַכָּא דְּהָא

בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְקַשֵּׁר מְלָה ועל זה התורה הייתה צריכה

להתחיל ולהכתב מכאן כלומר מהחודש הזה, שהרי מצוה זו של קידוש החודש בקב"ה

שהוא ז"א נקשרת המלכות שנקראת [פח] ובדבר זה המלכות נתקנת ומזומנת לזווג.

אור הרשב"י

בחודש ניסן, כמש"כ, בניסן נגאלו ובניסן
עתידיים להגאל, והיא גאולת עולמים, והיא
התגלות של מלך המשיח שיגלה את שער
החמישים שהוא פנימיות תורת הקבלה
כמרומו: משי"ח ר"ת משיח יגלה שער
חמישים, וכן משיח אותיות יש-מח.

בידכם לעד, כי כמו שעתה אתם נגאלים
מהגלות הראשונה גלות מצרים ומתחדשים
התחדשות נפלאה, כי מקבלים עתה את התורה
הקדושה, כן אחרי גלות כבל תתחדשו בחידוש
נפלא היא תורה שבע"פ תלמוד בבלי
וירושלמי. ואחרי גלות יון התגלו סתרי תורה.
ובגלות הזאת האחרונה ג"כ עם ישראל יתחדש

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה מרגינה